

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

ภายใต้บริบทการเปลี่ยนแปลงในกระแสโลกาภิวัตน์ที่ปรับเปลี่ยนเร็วและสลับซับซ้อน มากยิ่งขึ้นการศึกษาถือเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการผลิตคนในชาติให้มีความพร้อมที่จะตั้งรับการเปลี่ยนแปลงสู่ยุคเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีฐานความรู้ขยายกว้างไกลกว่าหลายทศวรรษที่ผ่านมา และจะเป็นเช่นนี้ต่อไปเรื่อย ๆ ทำให้แนวโน้มการจัดการศึกษาทั้งในปัจจุบันและในอนาคตมุ่งเน้น กระบวนการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ เพื่อการพึ่งตนเอง รู้และเข้าใจตนเองและสภาพแวดล้อม มีพลัง ในการคิด การตัดสินใจและการปรับตัวทั้งทางด้านการเรียนและการดำเนินชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวด 4 ว่าด้วยแนว การจัดการศึกษา มาตรา 22 ระบุว่า “การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถ เรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้อง ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546)

การจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้เป็นไปตามแนวทางดังกล่าว จำเป็นต้องอาศัยกระบวนการ ที่สามารถค้นหาศักยภาพที่แท้จริงของผู้เรียน ดังนั้นการให้ความสำคัญของผลการเรียนของผู้เรียน จึงเปลี่ยนไปจากเดิม การจะให้ผู้เรียนท่องจำหรือซึมซับองค์ความรู้ที่มีจำนวนมากย่อมเป็นไปได้ ผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนรู้วิธีการสืบค้นข้อมูลที่ตนเองต้องการและนำเสนอสารสนเทศที่ได้มาประยุกต์ใช้ใน ชีวิตจริง ซึ่งจะได้เผชิญกับสภาพการณ์หลากหลายที่ไม่สามารถระบุคำตอบที่ชี้ชัดลงไปได้ ผู้เรียน ต้องวิเคราะห์สภาพการณ์และใช้ทักษะความรู้ที่มีเพื่อหาคำตอบหรือแก้ไขปัญหาดัง ๆ แม้ว่าความรู้ และข้อเท็จจริงยังคงมีความสำคัญอยู่ แต่ก็ยังเป็นเพียงฐานไปสู่ความสำเร็จ (Puckett and Black, 1994; Neill, 1997; Eisner, 1999; Campbell, 2000) ซึ่งถือเป็นกระบวนการทัศน์ใหม่ของการจัดการศึกษา ที่มุ่งพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้เจริญเติบโตอย่างเต็มขีดความสามารถของแต่ละบุคคล

ในปัจจุบันหลาย ๆ ประเทศกำลังพัฒนาระบบการศึกษาของตนเองเข้าสู่ช่วงการปฏิรูป การศึกษابนฐานของการจัดการศึกษาตามมาตรฐาน นั่นเป็นเพราะ

1. มาตรฐานแสดงถึงสิ่งที่ผู้เรียนควรรู้ และสามารถทำได้
2. มาตรฐานเป็นการบรรยายคุณลักษณะหรือความคาดหวังในความสำเร็จตามคำจำกัดความของเกณฑ์ความสามารถที่เป็นไปได้จริงและ
3. มาตรฐานเป็นความคาดหวังที่มีต่อผู้เรียนทุกคนที่ระบุไว้อย่างชัดเจน นำไปสู่กิจกรรมการเรียนรู้ หรือกระบวนการ และความสามารถตามมาตรฐานที่ต้องการ (Marzaro and Kardle, 1996; Ministry of Education British Columbia Canada, 2000; DeVies, 2000; Stiggins, 2000; Marzaro and Kendall, 1996)

สำหรับในประเทศไทย บุคคลหลายฝ่ายทั้งในภาครัฐบาล นักการศึกษาและบุคคลทั่วไปต่างตระหนักถึงภาวะวิกฤตทางการศึกษาและเร่งรัดให้เกิดการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้อย่างแท้จริงและต่อเนื่อง (ส.วาสนา ประवालพฤกษ์, ม.ป.ป.; กรมวิชาการ, 2539; บุญเชิด ภิญญอนันตพงษ์, 2544)

ประกอบกับแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 พุทธศักราช 2540 – 2544 ได้ให้ข้อสรุปได้ว่า จากอดีตที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบันการจัดกระบวนการเรียนการสอนยังไม่เอื้อต่อการที่จะพัฒนาคนให้มีคุณลักษณะ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน นำแก่นสารจากการศึกษาเรียนรู้มาประยุกต์ใช้ในชีวิต (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2540)

กระทรวงศึกษาธิการ จึงได้กำหนดมาตรฐานการศึกษาชาติ กลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ และประกาศเป็นหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ถือเป็นหลักสูตรแกนกลางของประเทศขึ้น โดยกำหนดสาระการเรียนรู้เป็น 8 กลุ่ม คือ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี ภาษาต่างประเทศ พร้อมทั้งกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่ม ที่เป็นข้อกำหนดคุณภาพผู้เรียนด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมของแต่ละกลุ่ม เพื่อใช้เป็นจุดมุ่งหมายในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (กรมวิชาการ, 2544ก)

แต่อย่างไรก็ตามการจัดการเรียนการสอนตามมาตรฐานการศึกษาจะประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว ขึ้นอยู่กับปัจจัยการประเมินผลการเรียนรู้เป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดปัจจัยหนึ่ง ถ้าต้องการ

ให้นักเรียนไปถึงมาตรฐานที่ต้องการ ผู้ที่รับผิดชอบการประเมินไม่ว่าจะเป็นการประเมินระดับชาติ ระดับเขตพื้นที่ ระดับโรงเรียนและชั้นเรียนจะต้องหาแนวทางการประเมินเพื่อให้นักเรียนไปถึงระดับความรู้ความสามารถตามที่คาดหวังไว้ และเป็นความสามารถที่เป็นผลมาจากการเรียนรู้ของตนเองอย่างลึกซึ้งจากภาระงานที่ได้ปฏิบัติที่สะท้อนสภาพที่เป็นจริงในชีวิต (นาตยา ปิณฑนานนท์, มธุรส จงชัยกิจ และศิริรัตน์ นีละคุปต์, 2542; Wiggins, 1992; Campbell, 2000) ด้วยเหตุนี้ การประเมินผลการเรียนในปัจจุบันจะต้องมีประสิทธิภาพสูงกว่าการวัดความรู้พื้นฐานของผู้เรียน กล่าวคือ ต้องวัดความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ การวิเคราะห์ การอนุมาน การแก้ปัญหา การปฏิบัติงาน การร่วมทำงานกลุ่มและการติดต่อสื่อสาร ความสามารถเหล่านี้ยากที่จะวัดโดยใช้ ข้อทดสอบแบบมาตรฐาน (Standardized Tests) แบบเลือกตอบแต่เพียงอย่างเดียว การประเมินผลทางเลือก (Alternative Assessment) อันหมายถึงการประเมินความสามารถ (Performance Assessment) ซึ่งเป็นความสามารถในการสร้างคำตอบจากทางเลือกต่าง ๆ ด้วยตัวเอง และเป็นคำตอบที่ต้องใช้ทั้งความคิด เหตุผลและศักยภาพของผู้เรียน จึงเป็นสิ่งจำเป็นต่อการวินิจฉัยเพื่อเสริมสร้างพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ของแต่ละบุคคลสู่คุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ ท้องถิ่น และโรงเรียน (Hart, 1994; Hammond and Falk, 1997.)

การประเมินผลบนฐานของมาตรฐานซึ่งเป็นการประเมินความสามารถ ทักษะ ความคิด ขั้นสูง การแก้ปัญหาและการปฏิบัติจริง มีบทบาทสำคัญสำหรับระบบการจัดการศึกษา ดังนี้

1. สื่อสารให้ทราบถึง เป้าหมาย จุดหมายที่ชาติ เขตพื้นที่การศึกษา โรงเรียน ครู และนักเรียน มีความคาดหวัง หรือถูกคาดหวังต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแค่ไหน อย่างไร
2. บอกเป้าหมายสำหรับการเรียน การสอนที่ต้องการ
3. สร้างผลงานของนักเรียน และในที่สุดก็คือผลการจัดการศึกษาของชาติ เขตพื้นที่การศึกษา และโรงเรียน

ถึงแม้ว่าการประเมินความสามารถบนฐานมาตรฐานความรู้มีความเป็นไปได้สูงสำหรับการสนับสนุนผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ของนักเรียน แต่ประสิทธิภาพการประเมินตามมาตรฐานก็เป็นสิ่งสำคัญที่ต้องคำนึงถึงดังนี้ (Education Commission of the States, 2002; National Association of State Boards of Education, (NASBE), 1997)

1. ระบบการประเมินผลตามมาตรฐานที่มีประสิทธิผลต้องเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับมาตรฐานที่สูงและเข้มงวด
2. ระบบการประเมินผลตามมาตรฐานที่มีประสิทธิผลต้องประเมินจุดมุ่งหมายและจุดประสงค์จำเพาะด้าน
3. ระบบการประเมินผลตามมาตรฐานที่มีประสิทธิผลต้องมีความสมดุลในความเที่ยงตรง ความเชื่อมั่น
4. ระบบการประเมินผลตามมาตรฐานที่มีประสิทธิผลต้องบอกวิธีการสอนและการให้ผล หรือมีผลอื่น ๆ เพื่อพัฒนาผู้เรียนถึงระดับมาตรฐานที่ต้องการทุกคน
5. ระบบการประเมินผลตามมาตรฐานที่มีประสิทธิผลต้องมีกลไกที่จะส่งเสริมให้โรงเรียน และเขตพื้นที่ปรับการสอนและการประเมินผลของพวกเขาให้ไปในทางเดียวกับระบบของชาติ
6. ระบบการประเมินผลตามมาตรฐานที่มีประสิทธิผลต้องมีความสัมพันธ์ที่ชัดเจนและได้ประกาศไว้ชัดเจนเกี่ยวกับวิธีการประเมินความรู้ ความสามารถของนักเรียน ทั้งในระดับชาติ และนานาชาติ

และจากการประเมินผลตามมาตรฐานที่มีมาตรฐานความรู้และมาตรฐานความสามารถเป็นเครื่องมือและแนวทางในการประเมินว่าผู้เรียนรู้อะไร ทำอะไรได้ และทำได้ดีเพียงใด ในระดับใด (นาตยา ปิณฑานนท์, 2545: 9) ทั้งให้โอกาสแก่ทุกคน ในการเตรียมตัวสู่การประเมินและทุกคน มีโอกาสบรรลุตามมาตรฐานสำหรับการประเมินอย่างเท่าเทียมกันนั่นเอง ทำให้การประเมินความสามารถตามมาตรฐานการเรียนรู้จึงเป็นสิ่งสำคัญในการจัดการศึกษาตามมาตรฐาน เพราะการประเมินความสามารถเป็นการให้ข้อมูลแก่ครู ผู้เรียน พ่อแม่ ผู้ปกครองและหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง ว่าตัวผู้เรียนมีความสามารถในการเรียนรู้อย่างไรตามมาตรฐานการเรียนรู้มากน้อยเพียงใด เพื่อใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอน การตัดสินผลการเรียนอย่างถูกต้องเหมาะสม การประกันคุณภาพ การศึกษาทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ตลอดจนทั้งนำผลของการประเมินเทียบเคียงกับ ผลการเรียนรู้ของนานาชาติอีกด้วย

พลศึกษาเป็นสาระการเรียนรู้หนึ่งในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สติปัญญา และสังคมด้วยการเข้าร่วมกิจกรรมทางกาย กิจกรรมการออกกำลังกาย และกีฬาต่าง ๆ ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเกิดสัมฤทธิ์ผลตามศักยภาพด้านความเจริญเติบโต และพัฒนาการทางกาย ได้ปรับปรุงสุขภาพ และสมรรถภาพ เกิดการพัฒนาทักษะ กลไกอย่างเต็มที่ ได้เรียนรู้ถึงความสำคัญของการฝึกฝนตนเองตามกฎ กติกา ระเบียบ ได้ทำงานร่วมกันเป็นทีม ได้ค้นหาความพึงพอใจจากการเข้าร่วมกิจกรรม และได้รับประสบการณ์จากการลงมือปฏิบัติด้วยตนเองตามความถนัด ดังนั้นการจัดการเรียนรู้จึงควรจัดให้เหมาะสมกับระดับความสามารถ ความถนัด ความต้องการ และความสนใจของผู้เรียน และเมื่อพิจารณาถึงการประเมินผลจะเห็นได้ว่านักการศึกษา และนักพลศึกษาต่างก็ยอมรับแนวทางการประเมินความสามารถของผู้เรียน เพราะโดยธรรมชาติของพลศึกษาเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับทักษะความสามารถที่ผู้เรียนต้องฝึกปฏิบัติ ในขณะที่ประกอบกิจกรรมการเรียนการสอน และเมื่อกระบวนการประเมินอยู่บนพื้นฐานการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้ไปถึงมาตรฐานที่ชาติ ท้องถิ่น และโรงเรียนต้องการแล้ว บทบาทครู และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผลในระดับต่าง ๆ ก็เปลี่ยนไปจากผู้ศึกษา ประเมินหรือผู้ประเมินไปยังผู้ฝึกสอนที่มีความสนใจในการปรับปรุงหรือพัฒนาความรู้และทักษะของผู้เรียนให้ถึงเกณฑ์ตามที่มาตรฐานกำหนดไว้ (Lund and Kirk, 2002)

ผู้วิจัยในฐานะกรรมการวิชาการสถาบันการพลศึกษาซึ่งมีบทบาทหน้าที่ในการส่งเสริมพัฒนาหลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผลด้านพลศึกษา และปฏิบัติงานการสอน การนิเทศการสอนในสถาบันการพลศึกษา ได้มองเห็นความสำคัญ ซึ่งมีบทบาทหน้าที่ในการส่งเสริมพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนและการประเมินผลด้านพลศึกษาประกอบกับปฏิบัติงานการสอนในสถาบันการพลศึกษา ได้มองเห็นความสำคัญ ประโยชน์และอิทธิพลของการประเมินผลทางพลศึกษาที่จะนำไปสู่คุณภาพของผู้เรียนตามมาตรฐานความสามารถที่คาดหวังไว้ในแต่ละช่วงชั้นการเรียนรู้ของการศึกษาขั้นพื้นฐาน นอกจากนี้สภาพปัญหาของชาติในปัจจุบันที่จัดการศึกษาโดยใช้มาตรฐานกำกับ แต่กลับใช้ระบบประเมินคุณภาพระดับชาติ (National Test) จากข้อสอบแบบมาตรฐาน (Standardized Test) ที่มีได้ประเมินความสามารถของผู้เรียนตามมาตรฐานที่กำหนด จึงเป็นเหตุให้ผู้วิจัยสนใจที่จะนำมิติใหม่ของการประเมินมาตรฐานความสามารถสาระการเรียนรู้พลศึกษาเป็นแนวทางในการกำหนดคุณภาพที่พึงประสงค์จะให้เกิดในตัวผู้เรียน เป็นแนวทางในการรับรองกำกับดูแล ตรวจสอบของสถานศึกษา เขตพื้นที่การศึกษา และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง และเป็นแนวทางในการควบคุมคุณภาพของผู้เรียนตามระบบประกันคุณภาพของชาติต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานความสามารถสาระการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน
2. เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารจัดการการประเมินมาตรฐานความสามารถสำหรับการศึกษาระดับขั้นพื้นฐานของชาติ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้เกณฑ์มาตรฐานความสามารถ สาระการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน อันจะเป็นประโยชน์ในการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน พัฒนาผู้เรียน ตลอดจนทั้งรับรองคุณภาพ ผู้เรียนในระดับสถานศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาและการควบคุมคุณภาพของผู้เรียนในระดับประเทศ
2. ได้แนวทางในการบริหารจัดการการประเมินผลตามมาตรฐานความสามารถสำหรับการศึกษาระดับขั้นพื้นฐานอันจะเป็นประโยชน์ในการวางแผนพัฒนาต่อไป

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา
 - 1.1 ขอบเขตด้านเนื้อหาเพื่อพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานความสามารถเป็นเนื้อหาเฉพาะสาระการเรียนรู้พลศึกษา สำหรับการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน
 - 1.2 ขอบเขตด้านเนื้อหาเพื่อศึกษาแนวทางการบริหารจัดการการประเมินมาตรฐานความสามารถสำหรับการศึกษาระดับขั้นพื้นฐานของชาติ ประกอบด้วย 1) แนวความคิดเกี่ยวกับการประเมินมาตรฐานความสามารถของชาติ 2) เป้าหมายการประเมินมาตรฐานความสามารถของชาติ 3) วิธีการประเมินมาตรฐานความสามารถของชาติ และ 4) การรายงานผลการประเมินและการนำไปใช้

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ตามวัตถุประสงค์การวิจัยมีดังนี้

2.1 วัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อพัฒนามาตรฐานความสามารถสาระการเรียนรู้พลศึกษา สำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้วยเทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) ใช้ผู้เชี่ยวชาญทางพลศึกษา จำนวน 17 คน การคัดเลือกกลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้วยวิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling)

2.2 วัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อศึกษาแนวทางการบริหารจัดการการประเมินมาตรฐาน ความสามารถสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐานใช้ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มเดิมจากเทคนิคเดลฟาย จำนวน 17 คน

นิยามศัพท์

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้นิยามศัพท์ดังต่อไปนี้

มิติใหม่ หมายถึง ทางเลือกใหม่ของการประเมินในสาระการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับ การศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถออกมาให้เห็นจากงานที่ผู้เรียนได้ทำหรือ ได้ปฏิบัติอย่างหลากหลายเพื่อไปสู่มาตรฐานที่กำหนด ซึ่งเป็นนวัตกรรมที่แตกต่างจากรูปแบบเดิม ที่ประเมิน โดยใช้แบบทดสอบ ซึ่งเป็นแบบทดสอบข้อเขียนที่เน้นการท่องจำเป็นหลัก

มาตรฐานความสามารถ หมายถึง ตัวชี้วัดที่แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการใช้ความรู้ และทักษะต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในมาตรฐานความรู้

การประเมินมาตรฐานความสามารถ หมายถึง การกำหนดเกณฑ์ความสามารถในระดับ เหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐานของแต่ละ ช่วงชั้นการเรียนรู้ที่ระบุว่าผู้เรียนมี ความรู้ ความสามารถแค่ไหน อย่างไร ในสาระการเรียนรู้พลศึกษา สำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อใช้เป็นตัวเทียบเคียงในการสำเร็จการศึกษาในแต่ละช่วงชั้นการเรียนรู้ของผู้เรียน

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่จัดการเรียนการ สอนต่อเนื่อง 12 ปี ตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จนถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยจัดแบ่งเป็น 4 ช่วงชั้น ๆ ละ 3 ปี ดังนี้

ช่วงชั้นการเรียนรู้ที่ 1 (ประถมศึกษาปีที่ 1 – 3) ช่วงชั้นการเรียนรู้ที่ 2 (ประถมศึกษาปีที่ 4 – 6)
 ช่วงชั้นการเรียนรู้ที่ 3 (มัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3) ช่วงชั้นการเรียนรู้ที่ 4 (มัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6)

สาระการเรียนรู้พลศึกษา หมายถึง องค์ความรู้ ทักษะกระบวนการ และคุณลักษณะสำคัญที่นักเรียนต้องรู้และปฏิบัติได้ภายใต้กลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา โดยมีสาระที่เป็นองค์ความรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้งสิ้น 4 สาระ คือ สาระการเคลื่อนไหว สาระสมรรถภาพทางกาย สาระกิจกรรมทางกาย และสาระการพัฒนากาย

ผู้ทรงคุณวุฒิ หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญทางพลศึกษา ซึ่งมาจาก 4 กลุ่ม คือ กลุ่มอาจารย์ผู้สอนในสถาบันอุดมศึกษา ครูผู้สอนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ศิษยานุเทศ์ และผู้เชี่ยวชาญจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

การบริหารจัดการประเมินมาตรฐานความสามารถของชาติ หมายถึง แนวทางการจัดดำเนินการประเมินมาตรฐานความสามารถสำหรับการศึกษขั้นพื้นฐานของชาติ